

affatte. Dette naaede de imidlertid ikke, og siger han, nu stete det Mærkværdige, at de Samme, som havde krævet de Præsters Affættelse, der ikke lærte i Overensstemmelse med den augsborgske Confession og deres Embedsbed, optraadte og forlangte fuld Lærefrihed for Præsterne; men naar den ærede Rigsdagsmand tænkte sig en lille Smule om, vilde der deri ikke være det mindste Mærkværdige. De Mænd, til hvilke han sigtede, optraadte med den Fordring, at Loven skulde overholdes, og at de Embedsmænd, der ikke rettede sig efter den, skulde afstediges, men derpaa vilde Regjeringen ikke gaae ind, og de samme Mænd sagde da: En Lov, som daglig bliver overtraadt, gjør man bedst i at komme af med. Kan eller vil man ikke overholde Loven, bør man gjøre det lovligt, som nu er ulovligt; man bør da give den Lærefrihed, som Præsterne ikke have, men som de tage sig, og saaledes gjøre det lovligt, som nu fleer hver Dag, uagtet det er ulovligt. Først forlangte de Loven overholdt, men da man ikke kunde eller vilde overholde den, sagde de: Op-hæv Loven, for at den ikke hver Dag skal blive trodsset og overtraadt. Deri forekommer der mig ikke at være det mindst Mærkværdige, men jeg skjønner ikke rettere, end at det er en fuldkommen logisk Tankegang. Det samme ærede Medlem talte om Nødvendigheden af den kongelige Kaldelse, da der ellers vilde blive en Mængde Partier i Folketirken, og han sagde, at de, der ikke vare tilfredse, kunne udtræde. Udskøde dem vilde man ikke, men det er jo netop det, der er steet; det er jo netop det, den nuværende Kirkeminister med to af hans Biskopper have gjort et Forsøg paa, idet de vilde udskøde en Frimenighed af Folketirken. Uagtet den ikke vilde træde ud, uagtet den er i fuldkommen Overensstemmelse med Folketirken i Lære, Ritus o. s. v., og uagtet den af Folketirkens Medlemmer erkjendes for at være en Deel af denne, har jo netop den nuværende Kirkeminister og to af hans Biskopper — jeg gjentager det — villet prøve paa at udskøde den af Folketirken, Noget, som hverken Ministeren eller Biskopper eller Ministeren i Forening med alle hans Biskopper kan gjøre. — Jeg skal nu vende mig til det første Foredrag, vi idag hørte, af det ærede Medlem for Aal-

borg Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Han vilde udtale sig paa en rolig, værdig, lidensskabsløs og kjaerlig Maade, og dette Sverv røgte han ved at trænge ind i Hjertet og Myrer og sælde Dom over dem. Jeg skal til-lade mig at sige den ærede Rigsdagsmand, at det ikke er nogen ædruelig Lidensskabsløshed, naar man tillader sig, selv med den venligste Stemme og de blødeste Ord, at sælde Dom over Andres Tanker og Følelser, som man ikke kan see; man kan ganske vist høre deres Udtalelser og see deres Gjerninger, men man seer ikke, hvad der har bragt dem dertil; det er en affecteret Ædruelighed, naar man vil optræde paa den Maade. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) har allerede sagt en heel Deel, af hvad jeg i den Anledning kunde have ønsket at sige, men for at det kan være klart, at jeg er berettiget til at sige, hvad jeg har sagt, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at det før nævnte Medlem (Zahle) meente, at der var Rigsdagsmænd, der vilde bruge dette kirkelige Spørgsmaal i politiske Niemed, der, som han udtrykte sig — jeg nedskrev Ordene i samme Nieblif, han udtalte dem, saaledes at jeg er vis paa, at jeg gjengiver dem rigtigt — vilde bruge det i Løbet af Aaret til at reise større Bevægelser. Hvor kan han sige det? Hvor kan han vide, hvad der er Grunden til vore Udtalelser? Hvor kan han tillægge os den Hensigt eller det Ønske at ville i Løbet af Aaret bruge en Sag som denne til at reise større Bevægelser, politisk Bevægelse, som han sagde? Hvis jeg dertil svarede, at mine Udtalelser havde deres Grund i den Overbeviisning, at Kirkestyrelsen, naar den bliver ved at gaae frem, som den hidtil er gaaet, vil fremkalde de store Bevægelser, hvis det var det og det alene, hvortil jeg sigtede, saa salde hans Bestyldninger magtesløse til Jorden. Jeg har ikke og vil ikke arbejde paa at fremkalde større Bevægelser, men navnlig kunde og vilde jeg ikke arbejde paa at bruge kirkelige Sager til at reise politiske Bevægelser. Saadanne Bestyldninger maa den ærede Rigsdagsmand fremtidig vogte sig for, naar han vil optræde paa den Maade, hvorpaa han idag gav sig Skin af at optræde. Den ærede Rigsdagsmand tillod sig